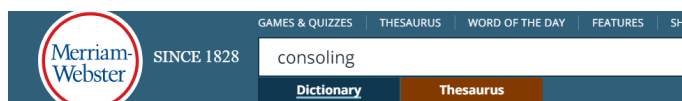

Do We Still Need Consolation?

R. Judah Kerbel ~ Queens Jewish Center ~ Shabbat Nachamu 5781

5 : an electronic system that connects to a display (such as a television set) and is used primarily to play video games

console verb

con·sole | \ kən-'sōl \

consoled; consoling

Definition of console (Entry 2 of 2)

transitive verb

: to alleviate the grief, sense of loss, or trouble of : COMFORT

// console a widow

// I consoled myself with the thought that things could be much worse.

מצודת דוד ישעיהו פרק מ פסוק א

(א) נחמו נחמו - אלהיכם יאמר אל הנביאים נחמו את עמי וכפל המלה יורה על **החזוק**:

Metzudat David

Comfort, Comfort. Your G-d says to the prophets "Comfort my people", and the doubling of the word alludes to the stress of the command.

מלבי"ם ישעיהו פרק מ פסוק א

(א) נחמו נחמו. אתם הנביאים נחמו את עמי, ויען **שהגאולה תבוא או קודם הזמן מצד הזכות**, או אם יקבלו ענשם, **או עכ"פ גם אם לא יזכו**, יגאלנו בזמן הקבוע לכן אמר נחמה כפולה:

Malbim

Comfort, comfort. You, prophets, comfort my people. And since the redemption will come either before its time because of merit, or if they receive complete punishment for their sins, or even if they aren't meritorious, He will redeem them at the set time, therefore it said "comfort" twice.

אלשיך על ישעיהו פרק מ פסוק א

נמצא כי יותר היה ראוי לנחם את השי"ת כי חטאנו לו, שבחטאינו הושם נוה קדשו ונשרף היכלו, מלנחם את המסבבים כל הרעה, אמר כי לגודל ענותנותו ית' לא כן עשה, אך צוה לנחם את עמו וז"א נחמו נחמו עמי, ולא עוד אלא שתהיה כפולה, הנה זה יאמר למה שהוא אלקיכם, כלומר שאל"כ אשמים אתם שעכ"ז מנחם אתכם, וזהו יאמר אלקיכם **כלומר במה שהוא אלקיכם בייחוד מגודל אהבתו אתכם, אשר גם בעזבכם אותו לא סילק אלקותו מעליכם**, ע"כ לא שת מגמתו על אשר חללתם שמו וחטאתם לפניו, כ"א על צרתכם ואמר לנחמכם: ...

או נחמו נחמו עמי, ומה היא הנחמה שיאמר הוא ית', היא שהוא אלקיכם שאין לך נחמה גדולה מזו. ובשום לב אל כפל אומרו נחמו נחמו, **יאמר נחמו על חרבן ראשון נחמו על חרבן שני מגלות האחרון**

ר' יוסף קרא

אמר הקב"ה: חזקיה שהיה לו לנחם אתכם ואינו מנחם את ירושלם ואינו מבקש רחמים על ישראל, אלא אמר טוב ולבד שיהיה שלום ואמת בימי, **הריני מנחם את ירושלם**. הדא הוא דכתיב: נחמו נחמו עמי.

אברבנאל ישעיהו פרק מ

נחמו נחמו עמי רצה לומר בשתי נחמות האחת שיודיעם **שיש גבול ותכלית לגלותם** בהשלמו יגאלו בהכרח ועל זה אמר בביאור הנחמה הראשונה דברו על לב ירושלים שהם דברים מתישבים על הלב, ועל השניה אמר וקראו אליה **שתשוב בתשובה כדי שיהיו נגאלים**,

אברבנאל ישעיהו פרק מ

בפסיקתא רבתי אמרו בענין הנחמה הזאת דברים נאים מאד וזה לשונו נחמו נחמו אמר הקדוש ברוך הוא למי צריכין לנחם לי או לה לאשה שמתה לא לבעלה כך נמשלה ציון למתה שנאמר במחשכים הושיבני כמתי עולם לא לי צריכים לנחם נחמוני נחמוני עמי, **כיוצא בו למה הדבר דומה למי שנשבו שני בניו בחייו למי מנחמין לאב או לבנים כך בני יצאוני ואינם, כיוצא בו למה הדבר דומה למי שנשרף ביתו למי מנחמין לבעל הבית כך הקדוש ברוך הוא שרפו את ביתו שנאמר וישרוף את בית השם, כיוצא בו למה הדבר דומה לרועה שיש לו צאן ונכנס אריה ואכלן למי מנחמין לבעל הצאן דכתיב צאן אובדו' היו עמי אף על פי כן לכו ופייסוה ... מיד מתכנסין כל הנביאים והולכין אצלה והיא אומרת להם איך תנחמוני הבל ותשובותיכם נשאר מעל... אמר לו הקדוש ברוך הוא לאברה' **לך נחם את ירושלים** שמא מקבלת תנחומין ממך... מיד הלכו כולם לפני הקדוש ברוך הוא ואמרו רבונו של עולם לא קבלה ממנו תנחומין שנאמר עניה סוערה לא נוחמה אמר להם הקדוש ברוך הוא **אני ואתם נלך וננחמה הוי נחמו נחמו עמי עד כאן.****

תוספות מסכת מגילה דף לא עמוד ב

ראש חדש אב שחל להיות בשבת מפטירין חדשיכם ומועדיכם שנה נפשי וגו' - ואין אנו עושין כן אלא מפטיר בירמיה (ב) שמעו דבר ה' ובשבת שלפני ט"ב חזון ישעיהו והטעם לפי שאנו נוהגין על פי הפסיקתא לומר ג' דפורענותא קודם תשעה באב ואלו הן דברי ירמיה שמעו דבר ה' חזון ישעיהו ובתת תשעה באב שב דנחמתא ותרתי דתיובתא ואלו הן נחמו נחמו ותאמר ציון עניה סוערה לבדה אנכי אנכי רני עקרה קומי אורי שוש אשיש דרשו שובה ולפיכך מקדימין עניה סוערה קודם רני עקרה **דרך הנחמות להיות הולכות ומשובחות יותר**

Rav Mosheh Lichtenstein

Indeed, our *haftara* (*Yeshayahu 40:1-26*) **opens with an exceedingly minor consolation**; it does not begin with tidings of redemption and return to Zion, but simply asserts that Israel's troubles will cease, because the period of punishment has come to an end. There is no redemption or repentance; only an end to Israel's troubles and a return to routine... This accounts for the doubling found in the opening verse of the *haftara*, "Comfort My people, comfort them," a formulation intended to broadcast rest and tranquility following a period of harsh exile. **These words do not reflect a call to mobilize the people's inner strength in the face of impending redemption and change their mindset from passivity to readiness to forget the exile and leave it, but rather a desire for calm and tranquility.** What underlies this promise is weariness and exhaustion, and the promise comes only to declare their termination. Thus, the prophet's use of a soft and doubled expression, for it is his intention to verbally caress his tired people.

Rabbi Maurice Lamm, *Consolation*, p. 106

In these circumstances two major prophets, Isaiah and Jeremiah, tried to console the people, but alas, even their profound spirituality, their awesome leadership, and their legendary eloquence could not assuage people's fears. Even though the prophets served at the command of God, the people still rejected their consolation: "Unhappy, storm-tossed one, unconsolated!" When the future of a people is at stake, the situation calls for God's *own* intervention. The tragedy that befalls a whole people needs consolation from the Master of all people.